

[Holstein.]

kale Partier og deres Presse har gjort klogt og vel i til Stadighed at støtte Kravene om Revision af Versailles-Traktatens Bestemmelser. Den Dag, Kravet om en Grænserevision for Alvor rejses, vil Danmark staa svagt overfor de Magter, som formede Versailles-Traktatens territoriale Bestemmelser ogsaa angaaende Danmarks Grænse. Som Marxister med deres antinazistiske Indstilling og Polemik nyder danske Socialdemokrater ingen synderlig Sympati i Tysklands nazistiske Regeringskredse, og som Traktatrevisionister og Forsvarsnihilister mødes de heller ikke med Tillid hos den borgerlige nationale franske Regering. Til Gengæld kan de maaske trøste sig med en koldblodig neutral Passivitet fra den engelske nationale Samlingsregerings Side.

Ingen, der fatter den slesvig-holstenske Nazismes og hele det nye nazistiske Tysklands grænsepolitiske Program, vil kunne finde en Beroligelse i de Udtalelser, som Chefen for den nazistiske Regerings udenrigske Pressedepartement, Dr. Rosenberg, har fremsat om det nazistiske Tysklands Stilling til Danmark, saa meget mindre som disse. Udtalelser yderligere er blevet afsvækket, dels ved den tyske Statsradios Gengivelse af det ærede Medlem Hr. Schmidts danskfjendtlige Artikel for ikke længe siden, dels ved den slesvig-holstenske Overpræsident, Dr. Lohses politiske Kuldlysning af de holstenske Nazisters Ledere og Embedsmænd, Borgmester Siewers og Pastor Peperkorn, der har udtalt sig saa anmassende og fjendtligt om den danske Grænse, og dels endelig ved Dr. Siewers nylig stedfundne Udnævnelse til Landraad i Flensborg Amtskreds. Dr. Rosenberg siger, at dette nye nazistiske Tyskland paa Grund af Race- og Kulturfællesskab er interesseret i et godt Forhold til Danmark og Norden, og fremhæver, „at den tyske Nazistbevægelse ikke staar i principielt Modsætningsforhold til den danske Nation“. Han mener det muligt med det borgerligt nationale, ikke med det marxistiske Danmark, fremhæver han udtrykkeligt, at finde en Platform, som giver Grundlag for gensidig Forstaaelse. Men det Spørgsmaal rejser sig da, hvad det er for en politisk Platform, Dr. Rosenberg vil møde os paa. At vi Danske for største Delen kan bestaa den germanske race- og slægtsmæssige Blodprøve, er dog vel ikke en tilstrækkelig politisk Platform, og at Partiet og det ansvarlige Tyskland ikke staar i principiel Modsætning til den danske Nation, er en Erklæring, som ethvert Parti og enhver

Regering i Tyskland for sit Vedkommende stedse har villet afgive og vedblivende vil afgive, og som vi har hørt gentaget nogle Gange af Bismarck i Begyndelsen af 60-erne inden Krigen, dernæst gentagne Gange under hans Meningsudveksling med danske Repræsentanter om Prager-Fredens Artikel 5, indtil han i 1878 lod denne Løfteparagraf stryge; dernæst af Kejser Wilhelm, da han erklærede, at han følte sig som Søn af Huset, og da den saakaldte milde Kurs blev indledet overfor de danske Nordslesvigere, samtidig med at Kejseren forsøgte at drage Danmark med ind i Bjørkø-Traktatens tysk-russiske Forbund med det Formaal at sikre Østersøens Lukning. Det er ikke nok, at en af den nazistiske Bevægelses Departementschefer afgiver halvofficielle almindelige Erklæringer, naar samtidig det faktiske og konkrete Forhold er dette, at den samme Bevægelse arbejder maaltbevidst og ihærdigt paa at kuldaste den danske Grænse. I den første Tid efter Versailles-Traktatens Ikrafttræden talte det officielle Tyskland og det ærede tyske Medlem i det danske Folketing, Hr. Schmidt, om en Grænseregulering paa Grundlag af en ny Folkeafstemning, et Krav, som han selv sagde ikke var aktuelt og kun kunde blive det paa Grundlag af en frivillig gensidig Forstaaelse mellem Danmark og Tyskland. Derefter var han en Tid Tilhænger af og Forkæmper for det saakaldte tyske Kulturautonomi i Nordslesvig, derefter for Toldunion med Tyskland indtil Kongeaen, og nu er han blevet Tilhænger af en tysk Politik med det Formaal at nøde Danmark til udenom Versailles-Traktatens Magter, udenom Folkeforbundet, under hvis Beskyttelse Danmarks nye Grænse er sat, i nødtvungen Forhandling med den tyske Regering at afstaa hele Nordslesvig til Tyskland. Det ærede Medlem Hr. Schmidt skifter politiske Standpunkter, som en Mannequin skifter Modeldragt. Hvorledes vil Model 1934 og 1935 blive? Det skulde vel ikke blive den berømte fra 1864 og 1865, den bismarckske Model: „Dat mött wir hebben“. Ligesom det eneste, der kan berolige her i Landet, ikke er halvofficielle, generelle tyske Erklæringer, men de nabovenlige Gerninger, hvori det nazistiske Tysklands oprigtige Sindelag overfor Danmark lægger sig for Dagen, saaledes er det ikke nok til Beroligelse fra dansk Side af Sønderjyderne, at vore Myndigheder proklamerer, at Grænsen ligger fast, thi den ligger kun fast, for saa vidt vi selv underbygger og fæstner den mod tyske Undermineringsforsøg. For-